

Vremelnic vis

MarianP

Vremelnic vis

Tu asta vrei, să rupi scânteii din soartă
Bagajul tău...un gand ce stă să-nghete...
Din lampionul alb cu visele în toartă
Rămâne aer stins și-o cupă cu tristețe.

Presimt ce faci...dispari din respirații
Din aerul tăiat îmi lași o jumătate,
Încerc să mă adun să nu mă pierd în fracții,
Să nu m-alunge ulii din cuib de entitate.

Citești postfața...mă vrei căzut din file,
Un substantiv comun dintr-o erată arsă,
Și-un epitaf retoric cu amăgiri subtile
Ce-anunță distribuții cu noi jucând o farsă.

Din vorbe...epiloguri, simt luciu de tăcere
Cum mă aruncă-n vină deși abandonat,
Nimic nu zic nici eu, și-n goluri de cădere
În lupanar de friguri mă simt încopciat.

Privești...în cerc, lumini ce-nfruntă pete
Prin draperii truate și stoarse de credință
Să plec și eu în cântec de amuțit regrete...
Și-n alt destin de Euri să îmi salvez ființă.

O ploaie...seacă, nu ai ce să mai picuri...
Am încercat s-adun și să trăiesc rescrise
Matrițe de-amintiri, povești și mici nimicuri,
Dar aruncăm cu vid din tabere proscrise.

Vremelnic vis...l-am măcinat în zbat-uri
Ce-n roiuri de înecuri ne preamăreau exiluri,
Din toată izbucnirea mă leagănă oftaturi
Și fără' de rugă cruci, ca păsări fără triluri...

Un expozeu...vivant...cu foșnetul plecării
O hartă între pași să țeară depărtări,
Hai du-te și mă uită în arșița-nghetării,
Și-o să te uit și eu cu leacul de iertări.

Marian Puscasiu

Iunie 2015